NN 107/2017 (3.11.2017.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-40/17-8 od 24. kolovoza 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2487

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Jadranku Jelić, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa Irena Brezovečki dipl. iur., protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Podstrana, koju zastupaju punomoćnici Miro Glavaš i Hrvoje Šutalo, Odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Glavaš & Šutalo, Duga ulica 10, Vinkovci, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, na sjednici održanoj 24. kolovoza 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje ravnatelja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/161, urbroj: 376-10-17-13. od 9. veljače 2017.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kuna.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama u k.o. Donja Podstrana koje su u vlasništvu odnosno pod upravom Općine Podstrana te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta i utvrđuje visina naknade za pravo puta na nekretninama iz u iznosu od 227.757,97 kuna godišnje.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu u kojoj opisuje postupanje tuženika u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe, ističe da je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja Općini i time i statusom ovlaštenika naknade za pravo puta i za nekretnine koje se ne nalaze u vlasništvu Općine, niti su pod njenim upravljanjem. Navedeno proizlazi iz podataka u tablici koja je sastavni dio rješenja. Ističe da se Općina nije legitimirala u postupku, nije sukladna članku 5. stavku 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta dokazala da je upravitelj općeg dobra odnosno vlasnik svih čestica obuhvaćenih rješenjem. Ističe da opće dobro nije isto što i javno dobro. Navodi da potvrda o pravu puta nema utjecaja na cjelovitost i sigurnost uporabne mreže. Navodi da eventualni sporni odnosi tužitelja i gradova i općina u odnosu na plaćanje i određivanje visine naknade za služnost ili pravo puta ne predstavljaju opravdani razlog zbog kojeg bi gradovi odnosno općine bili ovlašteni poduzimati bilo kakve radnje koje bi onemogućavale funkcioniranje djelatnosti tužitelja jer se radi o djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporavano rješenje. Ujedno predlaže uspostavu odgodnog učinka tužbe.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao u cijelosti kod svih razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, pozvao se na presude ovoga suda, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske te odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Općina Podstrana u odgovoru na tužbu u cijelosti se protivi navodima iz tužbe te predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Dostavlja preslike izvadaka iz zemljišnih knjiga i navodi da ne postoji nijedna nekretnina za koju je primila naknadu za pravo puta, a da nije u njenom vlasništvu ili pod njenom upravom. Protivi se tužbi i predlaže odbiti tužbeni zahtjev te traži naknadu troškova spora za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kuna.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa proizlazi da je rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. stavka 1. točke 11. i članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK).